

عنوان مقاله:

مفاهیم واقع گرایی در ادبیات

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1377)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

منوچهر حقیقی - هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در این مقاله مقصود از واژه واقع گرایی مفهوم کلی آن یعنی ارائه واقعیات و حقایق در ادبیات و هنر است و نه معنی خاص آن یعنی ادبیات رئالیستی دهه هائی از قرن نوزدهم. اساس بحث بر این نکته استوار است که همه نویسندگان و هنرمندان کم و بیش مدعی ارائه واقعیات هستند یعنی خود را واقع گرا و دیگران را غیر واقع گرا می خوانند. تفاوت بین این نویسندگان و هنرمندان در حیطه هنر واقع گرایانه گهگاه آن چنان شدت می گیرد که اگر نه در تعریف بلکه در عمل یا در پیاده کردن این روش ادبی و هنری تضادهای شدیدی را بوجود می آورد. هدف این مقاله کوتاه بحث درباره مفهوم رئالیسم و یا ارائه تاریخچه این مکتب یا نهضت و تکنیکهای بکار برده شده در آن نیست چه همه آنها تقریباً یکسانند بلکه منظور کاوشی است منحصر در برداشتهای متفاوت و متضاد از این تعاریف و تاثیر این برداشتها در آثار ادبی و هنری. برای روشن شدن مطلب، ابتدا اشاره ای کوتاه به معنی واژه رئالیسم می نمائیم. رنه ولک در کتاب شاهکارهای ادبی جهان رئالیسم را "ارائه صادقانه واقعیت، یعنی زندگی و رفتارهای معاصر یک دوره خاص در ادبیات" می داند. او در عین حال بر این باور است که "رئالیست ها در آثار خود شخصیت نویسنده را سرکوب یا لاقط در زمینه داستان محو می کنند، چون واقعیت باید آنطور که هست ارائه گردد." فرهنگ مختصر ادبیات انگلیسی دانشگاه آکسفورد رئالیسم را "رعایت و پیروی از حقیقت در مورد واقعیات زندگی" تعریف می کند. فرهنگ اصطلاحات ادبی ام. اچ ابرامز آنرا بعنوان "یک جنبش ادبی قرن نوزدهم بخصوص در نثر تخیلی" ... تعریف می کند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393417>

